

' + VERSCHIL

+++++ Een uitgave van Prisma +++++ 17 september 2022 +++++

Samen sterker

MET BIJDRAGEN VAN DORCAS, MERCY SHIPS, SEEYOU, WOORD EN DAAD EN ZOA

‘Wij geloven in samen werken aan de toekomst’

Samen maken we 't verschil

Alleen ga je sneller, samen kom je verder. Kent u deze uitspraak? Deze editie van 't Verschil, een unieke samenwerking tussen het ND en Prisma (de koepel van christelijke organisaties wereldwijd werkzaam in ontwikkelings-samenwerking, noodhulp en diaconaat) staat in het teken van samenwerken, in het bijzonder van de samenwerking tussen Prismaleden en hun lokale zuidelijke partners. U leest in deze bijlage hoe gelijkwaardige partnerschappen tot stand komen, welke dilemma's en uitdagingen organisaties hierin tegenkomen, maar vooral welke impact bijzondere en succesvolle samenwerkingen hebben in de levens van duizenden mensen die leven in uiterst kwetsbare en moeilijke omstandigheden. Prismaleden Dorcas, Mercy Ships, SeeYou, Woord en Daad en ZOA werkten in deze editie samen om u inzicht te bieden in het belangrijke en noodzakelijke werk dat zij verrichten, vanuit de Bijbelse opdracht om – in navolging van Christus – te strijden tegen armoede en onrecht. We hopen van harte dat deze bijlage u inspireert en bemoedigt en – opnieuw – de urgentie laat zien van het werk dat deze organisaties in nauwe samenwerking met lokale partner-organisaties verrichten. Samen maken we 't verschil!

Haaije Feenstra en Charlotte Ariese, Prisma

Colofon

't Verschil is een bijlage van Prisma in samenwerking met ND Zakelijk en verschijnt exclusief bij het Nederlands Dagblad. Dit product valt buiten de verantwoordelijkheid van de hoofdredactie van het Nederlands Dagblad. Prisma is een koepelorganisatie die een twintigtal christelijke organisaties verenigt die wereldwijd actief zijn in ontwikkelings-samenwerking en diaconaat. Aan deze uitgave over samenwerking deden mee: Dorcas, Mercy Ships, SeeYou, Woord en Daad en ZOA.

Coördinatie: Charlotte Ariese
Eindredactie: Helga van Kooten
Vormgeving: Michiel Huige
Op de cover: Rana Anti in Syrië (Dorcas)

TEKST ASTRID VAN DEN HOEK +++ BEELD RUBEN PLOMP

Veel internationale hulporganisaties zijn de macht aan het verplaatsen van noord naar zuid, van internationaal naar lokaal. Maar hoe doe je dat? En wat zijn de ingrediënten van een goede samenwerking?

WAAROM IS HET ZO BELANGRIJK MET LOKALE ORGANISATIES SAMEN TE WERKEN?

Andrea Valk, Mercy Ships: 'In eerdere jaren voerden we vooral operaties uit. Op verzoek zijn we meer gaan trainen. Toen ons schip in Guinee was, merkten onze artsen dat er veel minder patiënten met een gespleten lip waren dan voorheen, doordat we artsen in Guinee hadden opgeleid. Uiteindelijk willen we niet meer nodig zijn.'

Agnes Kroese, Dorcas: 'Een duurzame verandering houdt in dat iets verbetert in de optiek van de bevolking. Als wij ergens geweest zijn en er is daar een crisis, is het goed als de bevolking daar dan zelf tegen opgewassen is en ons niet opnieuw nodig heeft.'

Marleen Spieker, ZOA: 'Bij internationale organisaties bestaat het gevaar vanuit westerse ideeën, normen en waarden te werken. De kracht van lokale organisaties ligt in de connecties, ze kennen hun eigen sociale, culturele en religieuze context veel beter dan wij, waardoor resultaten beter en duurzamer zijn.'

Rina Molenaar, Woord en Daad: 'Je bouwt op die manier mee aan een maatschappelijk middenveld. Dat helpt een land verder. Het samenspel tussen overheid en maatschappelijk middenveld is belangrijk om armoede echt te kunnen aanpakken.'

Dicky Nieuwenhuis, SeeYou: 'Om de kwaliteit van leven in de armste landen te verbeteren en het stigma van een handicap weg te nemen, moet je de lokale cultuur door en door kennen. Wij werken daarom het liefst samen met lokale organisaties, waar mensen met een beperking zelf aan het stuur zitten. Zij weten het beste wat er nodig is. Ook in ons oogzorgprogramma investeren wij het liefst in lokale oogartsen, verpleegkundigen en opticiens.'

HOE GEEFT U 'SHIFT THE POWER' VORM?

Spieker: 'Het is lastig dat donoren vaak bepaalde verwachtingen hebben over de capaciteit van een hulporganisatie. Het lukt lokale organisaties niet altijd aan de hoge eisen te voldoen, bijvoorbeeld om rapporten van goed niveau in te dienen. Bij een acute crisis bieden lokale initiatieven vaak de eerste hulp, maar zij zijn niet altijd

geregistreerd en hebben minder ervaring met het implementeren van grootschalige projecten. Voor lokale organisaties is het erg lastig dat veel financiering projectgebonden is en niet voor de lange termijn, zo kunnen ze buiten die crisisinzet om hun doorlopende basiskosten niet dekken. Wij steunen deze groepen en zorgen dat ze hun werk kunnen blijven doen.'

Kroese: 'Het begint bij het individu en bij groepen mensen op dorpsniveau. Tegelijkertijd werken we zoveel mogelijk samen met lokale organisaties, inclusief de private sector en overheidsinstanties die op regionaal of landelijk niveau werkzaam zijn. Shift the power is niet makkelijk, want op sommige plekken is het nodig lokale organisaties te laten groeien. Het vraagt echt om maatwerk. Soms is er een soort gewinning aan de noodhulp ontstaan, dan ontbreekt het aan geloof in eigen kunnen. Daarom betrekken we ook in de noodhulp-fase al lokale mensen en trainen hen bijvoorbeeld in hoe je een waterput aanlegt, onderhoudt en repareert. We kijken goed naar hoe en wanneer we geleidelijk de omslag maken van noodhulp naar ontwikkeling. Als organisatie moeten we alert blijven of we de juiste focus hebben. De context verandert voortdurend en het is cruciaal dat we flexibel kunnen schakelen en dit altijd in samenspraak met de lokale gemeenschap doen.'

Valk: 'We komen alleen op uitnodiging van de regering van een land en zijn een jaar voordat het schip komt al aanwezig. In deze periode werken we samen met lokale leiders, ziekenhuizen, en religieuze leiders, geven we trainingen en nemen al lokaal personeel aan. De assessment-fase is ontzettend belangrijk. We kijken in die fase waar de vragen en wensen liggen en waar de behoefte ligt op het gebied van training en chirurgische zorg. Die nauwe afstemming met lokale partners, regering en ministeries vind ik mooi!'

Nieuwenhuis: 'SeeYou werkt bij voorkeur direct samen met partners die goed geworteld zijn in de lokale samenleving. Vanuit die keuze spreken wij het liefst over 'share the power'. We hebben ieder een eigen rol en verantwoordelijkheid. Wij gaan onze partners niet dicteren hoe zij inclusief onderwijs moeten vormgeven, daar zijn zij het beste in. Andersom gaat onze Rwandese partner ons niet vertellen hoe wij moeten fondsenwerven in Nederland, daar is SeeYou dan weer het

beste in. Wij kunnen hen wel ondersteunen in het volgen en evalueren van deze projecten, en deuren openen naar fondsen, ambassades en netwerken.'

Molenaar: 'Ook wij spreken liever over 'share the power', omdat wij geloven in een kritisch samenspel waarin je elkaar opscherpt en samen werkt aan verbeteringen. Woord en Daad werkt niet met lokale kantoren maar al vanaf het begin met lokale ngo's. Het is geweldig te zien dat partnerorganisaties de lead nemen. Het mooiste moment voor mij was dat partnerorganisaties ons informeerden dat ze een grote subsidie hadden binnengehaald en dat wij wel op een onderdeel mee mochten doen als kennispartners.'

WELKE UITDAGINGEN KOMT U TEGEN?

Nieuwenhuis: 'Wij willen dat de mensen met een beperking voor wie wij werken, echt vanaf de start betrokken zijn bij de programma's. Ook betrokkenheid van meisjes en vrouwen – die hogere risico's lopen dan jongens en mannen met een beperking – vinden we essentieel. Die betrokkenheid is helaas geen vanzelfsprekendheid.'

Molenaar: 'Veel internationale ngo's gebruiken onze lokale partners nog steeds als implementerende partners. Dat kan lastige keuzes opleveren. Gaan ze voor het grote contract, waar ze een deel van de organisatiecapaciteit op kunnen inzetten? Of gaan ze voor het kleinere contract, waar ze veel meer de agenda kunnen bepalen?'

Kroese: 'De ontwikkeling van lokale organisaties vraagt geld en tijd en is ook afhankelijk van de ruimte die de overheid biedt. Nu worden contracten uiteindelijk vaak met de internationale organisaties gesloten, die dan de verantwoordelijkheid dragen, terwijl de uitvoering wel lokaal wordt gedaan. Wij hebben dan niet op alles zicht, dat vind ik lastig. Lokale organisaties hebben vaak ook minder geld om medewerkers te betalen. Als je mensen hebt getraind, zijn ze ook aantrekkelijker voor organisaties als de VN, die beter betalen. Het is een uitdaging hen te motiveren toch voor een lokale ngo te blijven werken.'

Spieker: 'Bij een acute crisis, zoals in Oekraïne, zien we vaak dat de hele hulpindustrie het land binnenkomt met

extra geld, wat een impuls geeft aan de lokale economie. Maar dit leidt ook tot hogere prijzen, zodat de koopkracht van de bevolking achteruitgaat.'

Valk: 'In Afrika is het belangrijk relaties voorop te zetten, in het Westen heb je onder andere te maken met tijdsdruk. Hiertussen is het soms laveren.'

WAAR LIGGEN JUUST DE KANSEN?

Kroese: 'Kansen liggen in het trainen van de lokale bevolking. Het is prachtig als je gebruik kunt maken van de lokale potentie. Dat is niet alleen economisch, maar ook sociaal-psychologisch goed: de mensen laten zich bij tegenslag niet meer meteen in een hoekje drukken.'

Spieker: 'Over zes maanden gaan we weg uit Liberia. Dan kunnen we ergens anders weer hulp bieden. We krijgen de vraag hoe het project kan doorgaan. Natuurlijk hebben we een vertrekstrategie, maar we kaatsen de vraag wel vaak terug; wat heb jij van dit project geleerd? Wat was voor jou de grootste verandering? Dan zijn de mensen zelf verantwoordelijk voor wat ze wel of niet meenemen.'

Valk: 'Door met lokale mensen te werken en samenwerkingen met de regering aan te gaan zorg je dat je samen verantwoordelijkheid draagt voor het werk. Hiermee vergroot je de impact. Doordat we meerdere jaren in een land zijn en terugkeren, merk je dat mensen vertrouwen in ons hebben als organisatie en dat er positieve verhalen rondgaan. Door hoop en liefde te delen willen we iets laten zien van Jezus' liefde.'

Nieuwenhuis: 'Ik herken het beeld dat lokale organisaties niet altijd makkelijk aan fondsen komen, maar ik zie wel vooruitgang. SeeYou wordt soms zelfs ingehuurd door lokale organisaties die zelf subsidies hebben aangevraagd. Verder zijn zeker in Azië organisaties steeds vaardiger in het online werven van fondsen. En denk ook aan digitale toegankelijkheid, aan de mogelijkheden die spraakprogramma's op smartphones bieden voor mensen met een visuele beperking. Het is niet dé oplossing, en ook niet in iedere context, maar het is een voorbeeld hoe mensen door technologische vernieuwing zelf de regie over hun leven kunnen nemen. SeeYou kan hierin bijdragen

door expertise vanuit Nederland in te brengen, waar we vooroplopen qua digitale toegankelijkheid.'

Molenaar: 'Onze partnerorganisaties zijn krachtiger dan ooit. Ze weten wat ze willen en kunnen nog meer samenspraak en tegenspraak organiseren. Het zou mooi zijn als lokale partners meer ruimte krijgen om op het Nederlandse overheidsbeleid input te geven en mee te praten. Dat voorkomt dat we met een westerse beleid in Afrika programma's uitrollen.'

HOE ZIET EEN GOEDE SAMENWERKING MET LOKALE ORGANISATIES ERUIT?

Molenaar: 'Dan ziet een lokale partnerorganisatie de westerse partnerorganisatie echt als partner en niet als donor. Een partner die onafhankelijk is en vanuit meerdere geldstromen funding ontvangt. Dat creëert onafhankelijkheid en een gezonde balans.'

Kroese: 'Een goede samenwerking is geen afvinklijst. Er moet een klik zijn tussen de mensen, daar begint het mee. Een match wat visie en doel betreft en hoe je dat doel wil bereiken. Er moet een balans zijn, dat je allebei waarde ziet in de samenwerking.'

Valk: 'Als organisatie moet je vooral luisteren naar wat nodig is in plaats van doen wat je zelf denkt dat goed is. Niet het land in komen als iemand die alles al weet, maar als iemand die wil leren. We zijn te gast in hun land. Dit toont respect en creëert vertrouwen.'

Spieker: 'Een samenwerking is succesvol als je binnen het partnerschap van elkaar kunt en wilt leren. Voor ons betekent dat dat we ons aanpassen aan de cultuur. In Liberia is men bijvoorbeeld verbaal heel sterk, waardoor het makkelijker is om dingen face to face af te stemmen in plaats van per e-mail. Om de samenwerking te bevorderen en de lijntjes kort te houden hebben we met onze partnerorganisaties afgesproken dat zij regelmatig vanuit ons kantoor werken en andersom.'

Nieuwenhuis: 'Er moet openheid zijn over en weer en je moet zelf ook voldoen aan de eisen die je aan de ander stelt. En wees ook kritisch of een projectopzet de onderlinge verhoudingen ten goede komt.'

EERST FOCUSSTE MERCY SHIPS OP HET UITVOEREN VAN OPERATIES, LATER GING DE ORGANISATIE OOK MEDICI TRAINEN.

‘Voor mij zonder mij is tegen mij’

TEKST MARCO VAN DEN BERG +++ BEELD DORCAS

Lokale partnerorganisaties worden steeds meer zelf verantwoordelijk voor de uitvoering van programma's. Wat betekent dit voor hen? En wat zijn de uitdagingen?

ONDERSCHRIJFT U HET BELANG VAN SHIFT THE POWER?

Paul Pantoe Najue, ZOA Liberia: 'Ja, zeker ook richting vrouwen. Zij werken vaak professioneel, voelen zich verantwoordelijk en houden van transparantie bij hun taken en functies. De macht verschuiven doe je ook door nieuw leiderschap. Zo hebben we discussies binnen focusgroepen, waarbij we uitleggen dat vrouwen prima in staat zijn om dezelfde functies uit te voeren als mannen.'

Ronald Mobisa, Dorcas Kenia: 'Absoluut. Ieder mens heeft potentie en iedere gemeenschap heeft troeven in handen die binnen de ontwikkelings samenwerking soms over het hoofd worden gezien. Als ontwikkelingspartners moet je dus je denkwijze veranderen. Als je meer samenwerkt met de lokale bevolking, kun je dat potentieel beter benutten en ontdek je meer mogelijkheden om gemeenschappen te laten floreren. Lokale gemeenschappen moeten zélf de ontwikkelingsagenda gaan bepalen. Daarmee bedoel ik: zelf de problemen in kaart brengen, prioriteiten stellen en een plan van aanpak maken. Als je de lokale gemeenschap die positie geeft, groeit hun aandeel bij het ontwerp, de planning en de uitrol van ontwikkelingsprogramma's.'

David Ugai, Mercy Ships Guinea: 'Eerlijk gezegd was ik er nog niet zo bekend mee, maar ik heb mij er enigszins in verdiept. Ik denk dat het zeer invloedrijk en nuttig kan zijn om bij ontwikkelingssamenwerking minder top-down te denken en juist meer vanuit de mensen zelf. Dan kun je grotere veranderingen inzetten en blijvend verschil maken.'

Mavalow Christelle Kalhoule, Children Believe: 'Zeker! Juist op lokaal gebied kunnen we de vicieuze cirkel van armoede doorbreken. Dankzij lokale gemeenschappen beschik je over de juiste kracht om te veranderen. Via nationale organisaties ondersteunt Spong die lokale gemeenschappen. Zo kunnen zij het overheidsbeleid controleren op efficiëntie en anderen bewustmaken om met hun ontwikkeling bezig te gaan. Er zijn geen kant-en-klare oplossingen, dus die ontstaan alleen in samenwerking met lokale belanghebbenden. Thomas Sankara, onze voormalig president, zei ooit: "Wat je voor mij doet zonder mij, is tegen mij". Het is nu een slogan voor inwoners van Burkina Faso, met name voor de jeugd. Ik denk dat lokale gemeenschappen daarin steeds volwassenere worden.'

Hamsale Fufa, ECDD: 'Het is essentieel dat de macht steeds meer verschuift van overheid en ngo's naar de gehandicaptenverenigingen en hun leden. Die verschuiving is laat op gang gekomen, maar echt belangrijk. Bij gehandicaptenverenigingen gaat het over verschillende beperkingen, van visueel tot verstandelijk. Er zijn lokale en nationale verenigingen, met daarbij nog een federatie

VROUWEN BEWERKEN SAMEN EEN STUK LAND IN ZUID-SOEDAN.

die meerdere Ethiopische verenigingen verbindt. Het is wijdvertakt. Ik vind het belangrijk dat verenigingen hun rechten kennen en zelf eigenaar zijn van hun toekomst, of het nu gaat om financiering of aanpassing van beleid. Dat versterkt hun betrokkenheid. Andere leden van de gemeenschap, waar nu vaak de macht ligt, zien dan ook dat verenigingen het werk prima zelf kunnen oppakken, zolang ze maar enige ondersteuning krijgen.'

HOE PAST U SHIFT THE POWER CONCREET TOE?

Ugai: 'Mercy Ships werkt samen met een tandheelkundige school, de enige openbare in Guinea. Daar komen ook studenten uit Nigeria, Kameroen en Benin. We zoeken uit waar studenten behoefte aan hebben, zowel nu als in de toekomst. We willen hen meer betrekken bij de koers van de school, dus ook bij alle besluiten.'

Fufa: 'Als ECDD kennen we alle wet- en regelgeving rondom mensen met een handicap. We geven daar ook trainingen over aan leiders van verenigingen. Dat doen we vanuit het Every Life Matter-project, dat SeeYou financiert. Leiders oefenen met andere rollen, leren een actieplan opstellen en zich te beperken tot één lokale uitdaging. Ook geven we tips hoe ze instanties kunnen benaderen om schrijfhulp of gebarentolken in te zetten. Op die manier krijgen mensen met een beperking een betere positie.'

WAAR LIGGEN DE KANSEN EN UITDAGINGEN RONDOM SHIFT THE POWER?

Najue: 'Als meer vrouwen op belangrijke

posities komen, krijgen we leiders die goede beslissingen kunnen nemen. Ja, goede managers die bereid zijn om te leren. De uitdaging is dat vrouwen vaak economisch zijn achtergesteld; ze voelen zich nog te zwak om beslissingen te nemen. De cultuurbarrière speelt ook mee.'

Mobisa: 'Dorcas helpt bij het benoemen van plus- en minpunten. Samen met lokale gemeenschappen ontwikkelen we een plan om problemen aan te pakken, zodat zij hun ontwikkelingsagenda zelf kunnen beheren. Sommige lokale organisaties missen een juiste managementstructuur. Daar is begeleiding en ondersteuning nodig. En in sommige gemeenschappen hebben vrouwen een lagere positie, waardoor hun betrokkenheid beperkt is. Dorcas kan helpen om organisaties daar bewust van te maken, zodat vrouwen de ruimte krijgen om zich actiever op te stellen op beslissende momenten.'

Ugai: 'De mensen die het aangaat hebben de meeste kennis. Je probeert dus te begrijpen welke verwachtingen er zijn. Neem die studenten. Zij vormen een grote groep en je kunt niet iedereen tevreden stellen. Consensus vinden vergt tijd en geduld. Het is de uitdaging flexibel te blijven en bereid te zijn iets aan te passen als het niet werkt. Je hebt betrokken mensen nodig die zich langdurig willen inzetten. Uiteindelijk is het hún systeem.'

Kalhoule: 'In Afrika voelen regeringen de druk toenemen om duidelijk te kiezen voor ontwikkelingspartners. Het is een win-winsituatie als er een goede samenwerking ontstaat. Dat vraagt altijd om wederzijds respect en meer dialoog, maar zeker ook om

meer transparantie en verantwoording.' *Fufa:* 'Door het beleid van de Ethiopische regering hebben gehandicapten meestal geen toegang tot basisvoorzieningen. Mede dankzij het Every Life Matter-project kunnen verenigingen meer leden werven en een betere positie eisen. ECDD bestaat nu 17 jaar en werkt goed samen met overheden en organisaties als SeeYou. We bouwen verder op vertrouwen en ondersteuning.'

WAT BESCHOUWT U ALS EEN GESLAAGDE SAMENWERKING?

Najue: 'Ik merk in gesprekken dat er binnen gemeenschappen nu al meer bereidheid is om vrouwen sterker te maken en een betere positie te geven. Als we die samenwerking met belanghebbenden kunnen verstevigen, komt er meer ruimte voor vrouwen in leidinggevende functies.'

Mobisa: 'In dat geval worden gemeenschappen veel meer betrokken bij alle stadia van de ontwikkelingsagenda en krijgen ze de waardigheid die ze verdienen. Een goede samenwerking bouwt verder op reeds bestaande middelen binnen een gemeenschap. Alleen dan breng je een blijvende verandering teweeg.'

Ugai: 'Samenwerking valt en staat bij voldoende tijd. Organisaties en financiers moeten eerst het perspectief van de lokaal betrokkenen begrijpen. Zelf leer ik ook nog steeds om meer geduld te hebben. Internationale ontwikkelingswerkers zijn gedreven en willen graag helpen, maar soms kunnen we beslissingen overhaasten. Of we willen ten onrechte eigen ideeën pushen, simpelweg omdat we houden van verandering. Ja, dat is een valkuil.'

COLUMN

Verandering van binnenuit

MOGES SHIFERAW

Shift the power is ook in Ethiopië een trend. Studies in Ethiopië laten zien dat er de afgelopen tien jaar veel is gebeurd op het gebied van dekolonisatie van ontwikkelings samenwerking. En Ethiopische netwerken van maatschappelijke organisaties organiseren volop gesprekken over machtsverschuiving in samenwerkingen. Toch hebben we nog een lange weg te gaan naar echt gelijkwaardige partnerschappen. Volgens veel Ethiopische ngo's is er nog steeds in hoge mate sprake van machtsongelijkheid. Zo wees een studie onder 23 leiders van Ethiopische ngo's uit dat er nog steeds veel 'holle' partnerschappen bestaan, 'waarbij de voorwaarden slechts door één partij – de donor – worden bepaald', en sprake is van 'starre regels, zonder ruimte voor heroverweging van en dialoog over de resultaten'. Terwijl juist tweerichtingsverkeer van groot belang is met het oog op gelijkwaardigheid in noord-zuidpartnerschappen.

Internationale ngo's zijn veelal uitgegroeid tot federaties met grote overzeese afdelingen en een armada aan lokaal personeel, dat steeds vaker een leidinggevende functie heeft. Veel van die ngo's verdedigen hun bedrijfsmodellen als inclusief, gedecentraliseerd en gericht op de lokale context. Deze modellen zijn echter niet goed genoeg om machtsonevenwichtigheden aan te pakken. Ook wordt het narratief niet overal als positief ervaren. Een van de redenen is dat overheden in Ethiopië de ambities van shift the power hebben gekaapt om buitenlandse maatschappelijke organisaties op afstand te houden en hen in diskrediet te brengen als buitenlandse agenten met een verborgen politieke agenda. Het is goed als internationale ngo's zich hiervan bewust zijn.

Veel noordelijke ngo's zijn – vanwege het verschuiven van de macht – bezig hun rol in het Zuiden te herdefiniëren. Zo is het begrip nurturing power ontstaan, het helpen groeien van lokale macht. Nurturing power is het creëren van de macht die nodig is om verandering van binnenuit te bewerkstelligen. Ethiopische ngo's moeten vertrouwen in zichzelf hebben en aangemoedigd worden om hun wensen te benoemen en hun eigen strategieën te bepalen. Lokale ngo's kunnen veel meer bereiken als zij samenwerken met ngo's uit het noorden, in plaats van alleen op te treden. Daarom is het belangrijk solidaire relaties op te bouwen, zowel met partners als met leden van de lokale gemeenschap. Zo kunnen zij naar een gemeenschappelijk doel streven en onderling over eventuele meningsverschillen onderhandelen. Daarnaast brengt nurturing power – het helpen groeien van lokale macht – iets veel groeters teweeg. In plaats van afhankelijk te zijn van buitenstaanders bepalen Ethiopische ngo's en gemeenschappen zelf wat ze willen doen en hoe dat wordt bereikt. Zij hebben de mogelijkheid om de macht die de donor heeft ten goede te beïnvloeden. Op deze manier werken we aan duurzame verandering van binnenuit!

Dr. Moges Shiferaw is programmamanager van een pan-Afrikaanse organisatie (ACORD), stuurgroep lid van CCRDA (een vereniging van Ethiopische en internationale ngo's) en bestuurslid van het Ethiopian Nile Discourse.

Opstaan & kansen pakken

Zorg voor iedereen

Neseret Ayere (32) werkt als public health officer in een ziekenhuis Ethiopië. Samen met SeeYou draait het ziekenhuis het programma Every Life Matters. 'In drie jaar tijd zijn we daardoor een rolmodel geworden voor de omgeving. Onze medische zorg is nu ook toegankelijk voor mensen met een beperking. We hebben managers, medewerkers en politici getraind in inclusieve communicatie, er is een toegankelijk toilet geplaatst en paden zijn verbreed. Voorheen ontvingen we hier maandelijks twee tot drie mensen met een beperking. Inmiddels zijn dat er ruim zeshonderd!

BEELD ZOA CONGO

'We moeten niet afwachten tot het Westen komt helpen'

Gerrit Noordam draagt binnenkort de leiding van ZOA Congo over aan Timothy Rukundo. 'Hij komt uit deze regio, dus hij voelt de mensen, de cultuur en de behoeften beter aan dan wij.' 'Ik vind het mooi dat ik de kans krijg om voor een Nederlandse organisatie op mijn geboortegrond de kar te trekken,' zegt Rukundo. 'Ik hoop dat het een voorbeeld mag zijn voor de Congolezen dat we niet moeten afwachten tot het Westen komt helpen, maar dat we zelf het initiatief moeten nemen.'

Noordam: 'Ik werk al heel lang in de ontwikkelingssamenwerking en humanitaire hulpverlening. Al in de jaren zeventig was het uitgangspunt dat we ons als westerse hulpverleners zo snel mogelijk overbodig wilden maken. Maar ik heb gezien dat de praktijk weerbarstig is.'

Lokaal leiderschap is de sleutel naar duurzame ontwikkeling, zegt Rukundo. 'Wij moeten het doen. We kunnen niet alleen Westerse organisaties verwijten dat zij ons te weinig zeggenschap geven, we moeten ook zelf opstaan, naar voren treden en kansen pakken.'

BEELD JILKE TANIS

BEELD JUDIT MAIER

Eerste plastisch chirurg van Benin

Odry Agbessi (midden) is de eerste plastisch chirurg van Benin. Aan boord van het ziekenhuisschip van Mercy Ships ontving ze meerdere chirurgische trainingen; nu deelt ze haar kennis en ervaring met Afrikaanse artsen in opleiding aan boord van de Global Mercy, het nieuwe ziekenhuisschip van Mercy Ships. Dit is een voorbeeld van duurzame verandering door het ondersteunen van lokale artsen, zodat zij de zorg in hun land van binnenuit kunnen verbeteren.

BEELD MARTHA TADESSE

Samen werken aan een droom

Shewit Mekonen (midden) is voorzitter van een zelfhulpgroep in Mercato, de grootste markt van Afrika. De vrouwen in de groep zetten koffie en maken eten voor schoenmakers. Hun verdiensten sparen ze op. Ieder lid draagt wekelijks 50 birr bij. Sommige vrouwen hebben al een kleine handel, bijvoorbeeld met de verkoop van groenten of kleding. Het doel is dat uiteindelijk iedere vrouw haar eigen zaak begint. De vrouwen hebben trainingen gevolgd bij DOT, een Ethiopische partnerorganisatie van Woord en Daad, onder andere op het gebied van levensvaardigheden en financiën. Deze organisatie begeleidt de groep ook. De impact op henzelf en hun gezinnen is groot, vertellen de vrouwen. Voor hen is het de eerste keer dat ze een baan hebben. Dat heeft hun omgang met geld veranderd. Eerder konden ze nooit sparen, maar nu wel, en ze hebben een visie voor de lange termijn ontwikkeld. Ze zijn niet enkel bezig met overleven, maar ze hebben nu gezamenlijk een droom, en dat voedt hun doorzettingsvermogen. Samen bereik je zo veel meer!

BEELD DORCAS

'Dorcas is mijn tweede thuis'

Dorcas-medewerker Rana Anti (30) raakte haar normale leven kwijt door de oorlog in Syrië. Elke week nam ze afscheid van familieleden of vrienden die het land uit vluchtten, en elke ochtend werd ze wakker met de gedachte dat dit weleens haar laatste dag kon zijn. 'In die tijd heb ik veel nagedacht. Welke dingen zijn de moeite waard om voor te blijven leven? Wat is mijn boodschap als ik de oorlog overleef? Ik besloot toen dat ik er voor arme, onderdrukte en beschadigde mensen wil zijn – een keuze die mij motiveerde om zelf weer sterk te worden. Dat laatste ging niet vanzelf. Ik had een posttraumatische stressstoornis en had veel behandelingen nodig voordat ik mezelf weer was.' Ze zegde haar baan als docent op en werkt sinds juni 2018 voor Dorcas. 'Ik ben er trots op dat ik een onderdeel van deze organisatie ben. Dorcas is mijn tweede thuis; mijn collega's zijn als familie voor me.'

Steun medische training

'Door de bijscholingscursus van Mercy Ships kunnen we nu elke medisch technicus opleiden tot het niveau dat wij hebben en zo de medische capaciteit van Senegal verhogen.'

Toure Ibrahima
Deelnemer
bijscholingscursus
medische techniek

including everybody

Maak lokale ziekenhuizen toegankelijk voor mensen met een handicap

Veel mensen met een handicap hebben géén toegang tot medische zorg. Samen met hen, lokale zorgverleners en maatschappelijke organisaties werken we aan toegankelijke ziekenhuizen in Rwanda en Ethiopië. Helpt u mee?

Geef op **IBAN NL10 INGB 0000 0001 31**, via de website of scan de **QR-code** met de camera van uw telefoon.

www.seeyoufoundation.nl/nd

Wat wilde jij vroeger worden? Leerkracht, dokter, of misschien wel wetenschapper... Onderwijs biedt toekomstperspectief! Via het sponsorprogramma ontvangen 30.000 kinderen toegang tot christelijk onderwijs, maaltijden en medische zorg. Ouders volgen trainingen en samen met docenten investeren we verder in de kwaliteit van het onderwijs.

Investeer ook in de leiders van de toekomst!

Word nu sponsor en ontvang gratis het Woord en Daad ganzenbord.

WOORDENDAAD.NL/SPONSORENKIND

'We kijken in een crisis eerst om ons heen: welke structuren en organisaties zijn er al en hoe verbinden we die? Door samen te werken maken we gebruik van elkaars kwaliteiten en kennis. Regelmatig ontstaan zo nieuwe ideeën waarmee we mensen in nood kunnen helpen, ook na de crisis.'

- Heleen Berends (31)

Dorcas

van noodhulp naar wederopbouw

Onderwijs bepaalt de toekomst van een kind én van een land. Maar wat als je niet naar school kunt...

Wereldwijd hebben 18 miljoen gevluchte kinderen geen toegang tot onderwijs. Geef je hen weer hoop voor de toekomst?

Voor 25 euro kan een gevlucht kind een heel jaar naar school.

Help jij een gevlucht kind naar school?

